

رسالة محمد

۸۹۵۸۷۰۱

بسمه تعالی
دانشگاه شهید چمران اهواز
دانشکده دامپزشکی
پایان نامه دکتری عمومی دامپزشکی

عنوان

**مطالعه‌ی سرولوژی متاپنوموویروس در جوجه‌های گوشتی به
وسیله‌ی آزمایش الیزا**

نگارش

سید جمال غلامی سید کلائی

استاد راهنما

جناب آقای دکتر منصور میاحی

(استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز)

استاد مشاور

جناب آقای دکتر مسعود رضا صیفی آباد شاپوری

(استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز)

داور

جناب آقای دکتر مسعود قربانپور

(استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز)

داور

جناب آقای دکتر رمضانعلی جعفری

(دانشیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز)

ناظر تحصیلات تکمیلی

جناب آقای دکتر محمدرحیم حاجی حاجیکلائی

(استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز)

آبان ماه ۱۳۸۹

چکیده پایان نامه

نام خانوادگی: غلامی سیدکلانی	نام: سید جمال
عنوان پایان نامه: مطالعه‌ی سرولوژی متاپنوموویروس پرندگان در جوجه‌های گوشتی به وسیله آزمایش الیزا	
استاد راهنما: دکتر منصور میاحی	
درجه تحصیلی: دکتری عمومی	رشته: دامپزشکی
گرایش: دامپزشکی	
دانشگاه: شهید چمران اهواز	
دانشکده: دامپزشکی	
تاریخ فارغ التحصیلی: آبان ۱۳۸۹	تعداد صفحه: ۹۶
کلید واژه‌ها: عفونت متاپنوموویروس پرندگان، جوجه‌های گوشتی، آزمایش الیزا.	
<p>عفونت‌های متاپنوموویروس پرندگان موجب به هم خوردن آرامش پرندگان و خسارت اقتصادی شدید به خصوص در گله‌های بوقلمون تجاری می‌شود. بوقلمون‌ها و ماکیان در هر سنی به عنوان میزبان طبیعی ویروس متاپنوموویروس پرندگان شناخته شد ه‌اند. بررسی حاضر به منظور مطالعه‌ی سرولوژیک عفونت متاپنوموویروس پرندگان در جوجه‌های گوشتی کشتار شده در کشتارگاه اهواز انجام گرفت. بدین منظور ۱۸۴ نمونه سرم خون از ۱۸ گله‌ی جوجه‌ی گوشتی کشتار شده در کشتارگاه اهواز جمع‌آوری شد. پادتن ویژه عفونت متاپنوموویروس پرندگان به روش الیزا و با استفاده از کیت شرکت ایدکس اندازه‌گیری شد. این مطالعه نشان داد ۱۰ گله (۵۵/۵۵٪) به عفونت متاپنوموویروس پرندگان آلوده بودند. پادتن ویژه عفونت متاپنوموویروس پرندگان به میزان متفاوتی در ۱۰۴ نمونه سرم خون از بین ۱۸۴ نمونه سرم خون جمع‌آوری شده وجود داشت. این بررسی نشان داد . علیرغم عدم واکسیناسیون ضد متاپنوموویروس در جوجه‌های گوشتی، ویروس متاپنوموویروس بین گله‌های گوشتی حضور دارد و می‌تواند عملکرد گله‌های گوشتی را تحت تأثیر قرار دهد.</p>	

فصل اول: مقدمه و هدف

مقدمه و هدف ۲

فصل دوم: مروری بر منابع

الف- مروری بر متا پنومو ویروس پرندگان ۳

الف-۱- تعریف و مترادفها ۳

الف-۲- اهمیت اقتصادی ۴

الف-۳- اهمیت سلامت عمومی ۴

الف-۴- تاریخچه ۵

الف-۵- سبب شناسی ۶

الف-۵-۱- طبقه بندی ۶

الف-۵-۲- مرفولوژی (ریخت شناسی) ۷

الف-۵-۳- ترکیب شیمیایی ۷

الف-۵-۴- تکثیر ویروس ۸

الف-۵-۵- حساسیت به عوامل شیمیایی و فیزیکی ۹

الف-۵-۶- طبقه بندی سوبه ۱۰

الف-۵-۷- سیستم‌های میزبان آزمایشگاهی ۱۱

الف-۵-۸- بیماری‌زایی ۱۲

الف-۵-۹- سایر عوامل ۱۴

الف-۶- پاتوبیولوژی و اپیدمیولوژی ۱۵

الف-۶-۱- انتشار و پخش ۱۵

الف-۶-۱-۱- توزیع جغرافیایی ۱۶

الف-۶-۲- میزبان‌های طبیعی و تجربی ۱۶

الف-۶-۲-۱- همه‌گیری‌های پنومو ویروس پرندگان در بوقلمون‌ها ۱۸

الف-۶-۲-۲- عفونت پنومو ویروس پرندگان در سایر پرندگان ۱۹

- الف-۶-۳- انتقال ۲۰
- الف-۶-۴- علائم بالینی، شیوع و تلفات ۲۲
- الف-۶-۴-۱- در بوقلمون‌ها ۲۲
- الف-۶-۴-۲- در ماکیان ۲۳
- الف-۶-۴-۳- سندرم تورم سر ۲۵
- الف-۶-۵- آسیب شناسی ۲۶
- الف-۶-۵-۱- جراحات ماکروسکوپی ۲۶
- الف-۶-۵-۲- جراحات میکروسکوپی ۲۷
- الف-۶-۶- ایمنی ۲۸
- الف-۶-۶-۱- ایمنی فعال ۲۸
- الف-۶-۶-۱-۱- ایمنی سلولی ۲۸
- الف-۶-۶-۲-۱- ایمنی همورال ۲۹
- الف-۶-۶-۲- ایمنی پاسیو ۲۹
- الف-۷- تشخیص ۲۹
- الف-۷-۱- ردیابی ویروس یا جداسازی ویروس؟ ۲۹
- الف-۷-۲- ردیابی با استفاده از میکروسکوپ الکترونی ۳۰
- الف-۷-۳- ردیابی آنتی‌ژن ۳۱
- الف-۷-۳-۱- آزمایش‌های ایمنوشیمی ۳۱
- الف-۷-۴- ردیابی ژنوم پنوموویروس پرندگان ۳۳
- الف-۷-۴-۱- اطلاعات توالی برای پنوموویروس‌های پرندگان ۳۳
- الف-۷-۴-۲- تفاوت‌های ژنتیکی بین تحت تیپ‌ها ۳۴
- الف-۷-۴-۳- تفاوت‌ها درون یک تحت تیپ ۳۴
- الف-۷-۴-۴- RT-PCRها برای ردیابی و تمایز پنوموویروس‌های پرندگان ۳۴
- الف-۷-۴-۵- طبیعت (ذات) نمونه‌ها برای RT-PCR ۳۵
- الف-۷-۵- جداسازی و تعیین هویت پنوموویروس پرندگان ۳۶
- الف-۷-۵-۱- نمونه‌های انتخابی و زمان نمونه‌گیری برای جداسازی ۳۶
- الف-۷-۵-۱-۱- زمان نمونه‌گیری ۳۷
- الف-۷-۵-۲- جمع‌آوری و عمل‌آوری نمونه‌های فیلد ۳۸
- الف-۷-۵-۳- اندازه (میزان) نمونه‌گیری ۳۹
- الف-۷-۵-۲- جداسازی ویروس و محدودیت‌های سیستم‌های موجود ۴۰
- الف-۷-۵-۲-۱- محیط‌کشت‌های اندام‌نای ۴۱
- الف-۷-۵-۲-۲- کشت در تخم‌های جنین‌دار ۴۱

- الف-۷-۵-۲-۳- محیط کشت‌های سلولی ۴۲
- الف-۷-۵-۳- مقایسه سودمندی ردیابی ویروس و جداسازی ویروس ۴۲
- الف-۷-۵-۴- تعیین هویت ویروس ۴۳
- الف-۷-۵-۵- ردیابی مستقیم آنتی‌ژن‌های ویروسی ۴۳
- الف-۷-۵-۶- تعیین هویت مولکولی ۴۳
- الف-۷-۶-۶- ردیابی پادتن تولید شده علیه پنوموویروس پرندگان ۴۴
- الف-۷-۶-۱- سرولوژی ۴۴
- الف-۷-۶-۱- الیزا ۴۵
- الف-۷-۶-۲- آزمایش‌های خنثی‌سازی ۵۰
- الف-۷-۶-۳- آزمون پادتن‌های درخشان ۵۲
- الف-۷-۶-۲- ردیابی تحت‌تیپ‌های جدید ۵۳
- الف-۷-۶-۳- مقایسه روش‌های سرولوژیکی مختلف ۵۵
- الف-۷-۷-۷- تشخیص تفریقی ۵۷
- الف-۷-۷-۱- تغییرپذیری سویه ۵۷
- الف-۷-۷-۲- سایر ویروس‌ها ۵۸
- الف-۷-۷-۳- باکتری‌ها و مایکوپلاسماها ۵۸
- الف-۸-۸- استراتژی‌های مداخله‌ای ۵۸
- الف-۸-۱- اقدامات مدیریتی ۵۸
- الف-۸-۲- استراتژی‌های واکسیناسیون (واکسن‌ها و روش‌های واکسیناسیون) ۵۹
- الف-۸-۳- اقدامات در حال انجام ۶۵
- الف-۸-۴- کنترل و پیشگیری ۶۵
- الف-۸-۵- اقدامات درمانی ۶۶
- ب- آزمایش الیزا ۶۷
- ب-۱- روش‌های نمونه‌گیری سرمی ۶۹

فصل سوم: مواد و روش کار

- الف- مواد و وسایل مورد استفاده ۷۱
- الف-۱- مواد مصرفی ۷۱
- الف-۲- وسایلی مورد استفاده ۷۱
- ب- روش کار ۷۲
- ب-۱- طرح آزمایش ۷۲

- ب-۲- روش خون‌گیری و جداکردن سرم ۷۲
- ب-۳- اندازه‌گیری عیار پادتن به روش الیزا ۷۳
- ب-۳-۱- مشخصات کیت ۷۳
- ب-۳-۲- نحوه‌ی انجام آزمایش الیزا ۷۴
- ب-۳-۳- روش تجزیه و تحلیل آماری ۷۷

فصل چهارم: نتایج

- نتایج ۷۸

فصل پنجم: بحث و نتیجه‌گیری

- بحث و نتیجه‌گیری ۸۱
- پیشنهادات ۸۷
- منابع ۸۸
- چکیده انگلیسی ۹۶

فهرست جداول

صفحه

عنوان

جدول ۴-۱- تعداد کل نمونه، تعداد نمونه‌ی مثبت، درصد نمونه‌ی مثبت، میانگین عیار پادتن و محدوده‌ی عیار پادتن ویژه متاپنوموویروس پرندگان در هر گله و در مجموع ۷۸

فهرست نمودارها

صفحه

عنوان

نمودار ۱-۴- میانگین عیار پادتن در گله‌ها و میانگین عیار پادتن ویژه متاپنوموویروس پرندگان کل
نمونه‌ها ۷۹

فهرست تصاویر

صفحه

عنوان

تصوی ۳-۱- میکروپلیت الیزا..... ۷۴

مقدمه و هدف

عفونت‌های حاد دستگاه تنفسی دارای شیوع بالا و اهمیت فراوانی در صنعت طیور هستند و خسارات اقتصادی زیادی به گله‌های طیور وارد می‌کنند. برخی از عوامل ایجادکننده شناسایی شده‌اند ولی برخی هنوز مشخص نشده‌اند. گام اول جهت شناسایی این عوامل بررسی سرولوژیک می‌باشد تا در صورت تایید بیماری، بتوان نسبت به جداسازی عامل اقدام نموده و راهکار مناسب جهت پیشگیری و کنترل بیماری ارائه داد.

متاپنوموویروس پرندگان^۱ یا پنوموویروس پرندگان^۲ بعنوان یکی از پاتوژن‌های مهم در صنعت طیور محسوب می‌شود. عفونت متاپنوموویروس پرندگان یک بیماری مسری است که عامل آن متاپنوموویروس می‌باشد که سبب بروز مشکلات تنفسی و کاهش عملکرد گله‌های طیور بخصوص بوقلمون‌ها و ماکیان می‌شود و در صورت بروز آلودگی همزمان یا ثانویه، حدت بیماری و جراحات ناشی از آن را افزایش می‌دهد. از نظر اقتصادی از بیماری‌های مهم در بوقلمون‌ها، مادران گوشتی و مرغان تخمگذار می‌باشد و ماکیان گوشتی نیز به عفونت پنوموویروس پرندگان حساس هستند.

بر این اساس، این مطالعه به منظور شناسایی سرولوژیک متاپنوموویروس پرندگان در ماکیان گوشتی به وسیله‌ی آزمایش الیزا انجام گرفت.

امید است نتایج حاصل از این پایان‌نامه در پیشگیری و کنترل این بیماری در صنعت پرورش طیور مورد استفاده قرار گیرد.

سید جمال غلامی سیدکلانی

اهواز - آبان ماه ۱۳۸۹

1- avian metapneumovirus (aMPV)
2- avian pneumovirus (APV)

الف - مروری بر متاپنوموویروس پرندگان

الف-۱- تعریف و مترادفها

بیماری‌های بالینی که ممکن است در اثر عفونت های متاپنوموویروسی پرندگان^۱ (aMPV) در بوقلمون‌ها و ماکیان ایجاد شود، براساس علائم بالینی و جراحات شامل رینوتراکئیت بوقلمون^۲ (TRT)، سندرم تورم سر^۳ (SHS)، و رینوتراکئیت پرندگان^۴ (ART) می‌باشند. با این حال، این علائم بالینی و جراحات مختص عفونت‌های متاپنوموویروس پرندگان نیستند و می‌تواند با بیماری ایجاد شده در اثر عفونت با سایر ارگانیزم ها همچون *Bordetella pertussis* پرندگان^۵، *Aeromonas hydrophila* رینوتراکئال^۶ (ORT)، ویروس سونشیت عفونی^۷ (IBV)، گونه‌های میکوپلاسما و سایر عوامل بیماری‌زای تنفسی اشتباه شود. بنابراین، در حال حاضر، مورد پذیرش جهانی قرار گرفته است که شرایط منتسب شده بعنوان TRT، SHS یا ART می‌تواند بعنوان نتیجه‌ی عفونت با متاپنوموویروس پرندگان باشد. شکل شدیدتر بیماری احتمالاً از عفونت ثانویه با سایر ارگانیزم ها منتج می‌شود و در این رابطه ظاهر مشخصه «تورم سر» ناشی از عفونت با باکتری‌های نابجای ثانویه (معمولاً *Shewanella putrefaciens*)^۸ می‌باشند.

(۲۴).

¹. Avian metapneumovirus

². Turkey rhinotracheitis

³. Sowlan head syndrom

⁴. Avian rhinotracheitis

⁵. Bordetella avium

⁶. Ornithobacterium rhinotracheale

⁷. Infectious broncheitis virus

⁸. E.coli

الف-۲- اهمیت اقتصادی

عفونت‌های متاپنوموویروسی در ماکیان با مشکلات اقتصادی جدی و آسایش حیوانات^۱ بویژه در گله‌های تجاری بوقلمون همراه است. حتی در کشورهایی که واکسیناسیون علیه پنوموویروس پرندگان رایج می‌باشد، این بیماری هنوز بعنوان مهمترین بیماری تنفسی در بوقلمون‌ها در نظر گرفته می‌شود (به استثناء آنفولانزای پرندگان). از زمان اولین همه‌گیری‌های عفونت متاپنوموویروسی در بوقلمون‌ها در ایالات متحده آمریکا در طی سال ۱۹۹۷، افت تولید باعث مشکلات جدی اقتصادی شده است. تخمین زده شده است که افت تولید در صنعت بوقلمون مینسوتا بین سال‌های ۱۹۹۷-۲۰۰۲ به میزان ۱۵ میلیون دلار به ازای هر سال بوده است. در ماکیان تجاری، بیماری خسارت‌های اقتصادی کمتری دارد، گرچه در کشورهایی که عفونت همراه با سندرم تورم سر و افت تولید تخم در اثر متاپنوموویروس پرندگان می‌باشد، دارای اهمیت اقتصادی جدی می‌باشد (۲۴).

الف-۳- اهمیت سلامت عمومی

گرچه یک متاپنوموویروس مشابه با بیماری بخش فوقانی تنفس در انسان‌ها مرتبط بوده است (۲۴) و (۵۶)، پنوموویروس انسانی خویشاوندی نزدیکی با تحت تیپ C (نسبت به تحت تیپ‌های A و B یا D) دارد (۳۶)، اما عفونت‌های متاپنوموویروس پرندگان در طیور سلامت عمومی جامعه را تهدید نمی‌کند (۲۴).

¹. Animal welfare

الف-۴- تاریخچه

متاپنوموویروس پرندگان اولین بار بعنوان یک بیماری در بوقلمون ها در آفریقای جنوبی در اواخر دهه ۱۹۷۰ شرح داده شد. بیماری سپس از اروپا، فرانسه، انگلستان، آلمان، هلند، و کشورهای دیگری همچون ژاپن، مکزیک، فلسطین اشغالی، مراکش، برزیل، آفریقای جنوبی و اخیراً در ایالات متحده گزارش شد (۵۷) و عامل مسبب همزمان در انگلستان و فرانسه جدا شد. دو سال طول کشید تا عامل ایجاد بیماری بعنوان یک ویروس عضو خانواده پارامیکسوویریده شناسایی شد و در ابتدا در جنس پنوموویروس قرار گرفت (۲۴).

در همان زمانی که متاپنوموویروس پرندگان در اروپا و خاورمیانه ظاهر شد، یک بیماری در ماکیان با علائم در قسمت فوقانی دستگاه تنفس در تعداد کمی از گله هایی که تورم سر را نشان می دادند، دیده شد. این بیماری بعنوان سندرم «تورم سر» (SHS) شناخته شد و معلوم شد همراه با همان پنوموویروس است که از آن بعنوان ویروس رینوتراکییت بوقلمون (TRT) استنباط می شود. در طی اوایل دهه ۱۹۹۰، واکسن ها برای استفاده در بوقلمون ها و ماکیان تولید شدند که از جدایه های اولیه بوقلمون منشأ می گرفتند. با این حال، تا سال ۱۹۹۴ مشخص شد دو تحت تیپ A و B متاپنوموویروس پرندگان وجود دارد و متعاقباً نشان داده شد که واکسن های تولید شده از تحت تیپ A می تواند علیه ویروس های تحت تیپ B محافظت ایجاد کند. در اواسط دهه ۱۹۹۰ شواهد سرولوژیک متاپنوموویروس پرندگان از خاور دور گزارش شد که اغلب همراه با سندرم تورم سر در ماکیان بود. ویروس های تحت تیپ A در ماکیان در سال ۱۹۹۵ در برزیل و در سال ۲۰۰۴ در بوقلمون ها شناسایی شد (۲۴). در سال ۱۹۹۷، متاپنوموویروس پرندگان برای اولین بار در ایالات متحده در بوقلمون ها شرح داده شد (۶۶) و سپس نشان داده شد از نظر آنتی ژنیکی از تحت تیپ های A و B مجزا می باشد. تمام

جدایه‌های بدست آمده از بوقلمون‌ها در شمال آمریکا از نظر آنتی ژنتیکی مشابه بودند و بعنوان تحت تیپ C متاپنوموویروس پرندگان طبقه‌بندی شدند. بعلاوه بیماری در ماکیان شمال آمریکا مشاهده نشد و گرچه موارد عفونت با متاپنوموویروس پرندگان اولین بار در کلرادو پدیدار شد، اما بر اساس نتایج سرولوژی الیزا در حال حاضر این عفونت منحصر به بوقلمون‌ها در ایالت‌های مینسوتکا آیووا، ویسکوزین و داکوتاس می باشد (۸ و ۲۴). همچنین ویروس‌هایی مشابه تحت تیپ C، اما متفاوت از نظر دودمان ژنتیکی^۱، در اردک‌های مسکووی دارای علائم تنفسی و مشکلات تولید تخم در فرانسه گزارش شد (۷۳).

در گزارش اخیر از فرانسه، آنالیز مولکولی ویروس‌های جدا شده از بوقلمون‌ها در دهه ۱۹۸۰ تحت تیپ D را به عنوان تحت تیپ چهارم متاپنوموویروس پرندگان، بیان نمود (۲۴). همچنین در انگلستان قرقاول‌های دارای بیماری تنفسی ویروس‌های تحت تیپ A شناسایی شدند (۲۶ و ۷۷).

الف-۵- سبب شناسی

الف-۵-۱- طبقه بندی

متاپنوموویروس‌های پرندگان اعضای تحت خانواده پنومویرینه^۲ هستند که در خانواده پارامیکسوویریده^۳ قرار دارند. این تحت خانواده دارای دو جنس است؛ جنس پنوموویروس^۴ که شامل ویروس‌های سرنس‌شیشال تنفسی پستانداران و پنوموویروس موش می باشد و جنس متاپنوموویروس^۵ که پنوموویروس‌های پرندگان در آن قرار می گیرند (۲۴). تا این اواخر تصور می شد متاپنوموویروس

¹. Genetic lineage
². pneumovirinae
³. paramyxoviridae
⁴. pneumovirus
⁵. metapneumovirus

پرندهگان تنها عضو جنس متاپنوموویروس باشد اما گزارش های اخیر نشان می دهد که ویروس های مشابه در انسان ها همراه با عفونت های دستگاه تنفسی در چندین کشور شناسایی شد (۵۷ و ۷۵). متاپنوموویروس های پرندهگان بر اساس اطلاعات توالی نوکلئوتیدی و توالی آمینواسیدی به ۴ تحت تیپ A, B, C و D طبقه بندی می شوند (۹ و ۲۴).

الف-۵-۲- مرفولوژی (ریخت شناسی)

در بررسی متاپنوموویروس پرندهگان با میکروسکوپ الکترونی کنتراست منفی، ذرات انگشتی چند شکلی دیده می شود که تقریباً کروی شکل و به قطر ۲۰۰-۸۰ نانومتر هستند، گرچه گاهی اوقات ذرات گرد با اندازه ۵۰۰ نانومتر یا بیشتر نیز دیده می شود. اشکال رشته ای انگشتی بین ۱۰۰-۸۰ نانومتر و همچنین ممکن است بالاتر تا ۱۰۰۰ نانومتر وجود داشته باشند. در مطالعه ای، در جداسازی ویروس به شیوه تکثیر کشت اندام، برآمدگی های سطحی که ۱۳-۱۴ نانومتر طول دارند و نوکلئوکسپید حلقوی ۱۴ نانومتری همراه با یک پیچ ۷ نانومتری با ازای هر گردش، گزارش شد (۲۴).

الف-۵-۳- ترکیب شیمیایی

ژنوم ویروس بدون قطعه است و از RNA تک رشته ای با مفهوم (جهت) منفی و به اندازه تقریبی ۱۴kb تشکیل شده است. در گرادیانتهای سوکروز، چگالی bouyant یک جدایه ویروسی که جدا شده بوده است، از بوقلمون ها $\frac{1}{21} \text{ g/ml}$ و وزن ملکولی تقریبی 5.0×10^6 داشته است. مشخص شده است این ویروس حدود ۸ پلی پیپتید ساختاری، دو تا گلیکوزیلات و سه پروتئین غیرساختاری خاص

ویروس می‌باشد، دارد. این پلی‌پپتیدها، نوکلئوپروتئین^۱ (N)، فسفوپروتئین^۲ (P)، پروتئین ماتریکس^۳ (M)، پروتئین الحاقی^۴ (F)، پروتئین ماتریکس دوم^۵ (M2)، پروتئین آب‌گریز کوچک^۶ (SH)، گلیکوپروتئین سطحی^۷ (G) و یک RNA پلی‌مراز بزرگ وابسته به RNA ویروسی^۸ (L) می‌باشند که بترتیب با یک trailer و leader در انتهای ۳' و ۵' در کنار واقع شده‌اند (۲۴ و ۵۷).

الف-۵-۴- تکثیر ویروس

جزئیات کمی از مطالعات روی متاپنوموویروس پرنندگان منتشر شده است اما تصور می‌شود مکانیسم‌های ویروس مشابه با ویروس های رشته‌ای منفی خویشاوند همچون ویروس سنسیشیال تنفس^۹ (RSV) باشد. مطالعه‌ی RSV نشان می‌دهد تکثیر و رونوشت برداری ویروس از توالی leader انتهای ۳' شروع می‌شوند. بخاطر تجزیه پلی‌مراز، ژن‌ها از سطوح کوتاه شده در حال پیشرفت از سمت leader به سمت trailer ژنوم رونوشت برداری و بیان می‌شوند. توسعه یک سیستم برگردان ژنتیکی برای متاپنوموویروس پرنندگان تأیید کرده است که بعنوان مثال RSA، حداقل واحد تکثیری یعنی کمپلکس ریبونوکلئئر^{۱۰} از نوکلئوکپسید، فسفو پروتئین، M2 همراه با پلی‌مراز ویروس تشکیل می‌شود. این مطالعه نشان داد حداقل در کشت بافت پروتئین SH و اتصال برای زنده نگه داشتن

1. Nucleoprotein
2. Phosphoprotein
3. Matrix protein
4. Fusion protein
5. Second matrix protein
6. Small hydrophobic protein
7. Surface glycoprotein
8. A large, viral RNA-dependent RNA polymerase
9. Respiratory syncytial virus
10. Ribonuclear complex

ویروس‌ها می‌تواند حذف شود، این مطالعه پیشنهاد می‌کند علاوه بر گلی‌کوپروتئین G، پروتئین‌های (F) نیز می‌تواند در اتصال ویروس نقش ایفا کند (۹ و ۲۴).

الف-۵-۵- حساسیت به عوامل شیمیایی و فیزیکی

مطالعات اولیه روی یکی از اولین جدایه‌های اروپایی متاپروویروس پرنده‌گان در بوقلمون نشان داد ویروس به حلال‌های چربی حساس، در اسیدیته (pH) ۳/۰-۹/۰ مقاوم و پایدار بود و در دمای 56°C بعد از ۳۰ دقیقه غیر فعال می‌شود. اخیراً، مطالعات روی یک سویه از تحت تیپ C متاپروویروس پرنده‌گان جدا شده از بوقلمون در مینسوتا مقاومت مشابه با اسیدیته ۹-۵ بمدت یک ساعت را گزارش کرد. بعلاوه مطالعه ذکر شده گزارش کرده است جدایه قابلیت عفونی‌زایی خود را در 4°C بعد از ۱۲ هفته، 20°C بعد از ۴۴ هفته، 37°C بعد از ۲ روز و 50°C بعد از ۶ ساعت از دست می‌دهد. چند ضد عفونی کننده شامل ترکیبات چهار تایی آمونیوم، اتانول، یدو فور، مشتقات فنلی و هیپوکلریت سدیم سفید کننده برای کاهش قابلیت زنده ماندن ویروس موثر بود. به طرز تعجب- آوری جدایه هفت روز پس از خشک شدن در دمای اتاق عفونی‌زا باقی می‌ماند. بقاء یک جدایه از تحت تیپ متاپروویروس پرنده‌گان در پر بوقلمون در شرایط دمایی متفاوت نیز مطالعه شده است. نتایج آن مطالعه نشان داده است ویروس می‌تواند ۶۰ روز در دمای 12°C عفونی‌زا بماند و RNA ویروس در بستر نگهداری شده در دمای 8°C بعد از ۹۰ روز هنوز قابل شناسایی می‌باشد (۲۴).

الف-۵-۶- طبقه بندی سویه

مطالعات اولیه با استفاده از خنثی سازی متقاطع، تکنیک های الیزا و تعیین پروفایل پلی پتییدی نشان می دهد که تفاوت کمی بین جدایه های اروپایی متاپنوموویروس پرندگان وجود دارد. با این حال، مطالعات دقیق تر با استفاده از پادتن های مونوکلونال^۱ (mAbs) تولید شده برای جدایه های مختلف، تفاوت آنتی ژنتیکی قابل ملاحظه ای بین سویه ها را نشان داد. بدنبال آنالیز توالی نوکلوتیدی گلیکوپروتئین G (پروتئین اتصال)، تفاوت بین تحت تیپ ها بیشتر نمایان شد که نشان داد تحت گروه A و B درون یک سروگروه وجود دارند. ویروس های تحت تیپ A و B از ماکیان و بوقلمون جدا شدند و می توانند آن ها را آلوده سازند (۲۴).

جدایه های اخیر متاپنوموویروس پرندگان از بوقلمون در کلرادو و مینسوتا در ایالات متحد آمریکا هیچ رابطه سرولوژیکی معنی داری با سویه های تحت تیپ های A و B اروپایی که با استفاده از تست های خنثی سازی با پادتن های مونوکلونال و mono-specific مشخص شده بودند، ندارند (۲۴). آنالیزهای مولکولی دقیق تر ژن های پروتئین M2، F، M، P و N ویروس های اروپایی و جدایه های ایالات متحده آمریکا آشکار ساخت که ویروس های تحت تیپ C بالای ۹۰٪ هویت توالی نوکلوتیدی دارند در حالیکه ویروس های تحت تیپ A و B هویت توالی بین ۴۰ تا ۷۰ درصدی دارند. آنالیزهای فیلوژنیک سه تحت تیپ (A، B و C) نشان داد که ویروس های A و B خویشاوندی بیشتری نسبت به هم دارند (۳۲ و ۶۶). آنالیز دو ویروس جدا شده از فرانسه در سال ۱۹۸۵ آنها را در تحت تیپ D قرار داد و نسبت به جدایه های تحت تیپ های A، B و C تفاوت هایی در توالی ژن G

¹. Monoclonal antibodies

نشان دادند. مقایسه فیلوژنیک چهار تحت تیپ نشان می‌دهد که ویروس‌های A، B و D نسبت به ویروس‌های تحت تیپ C بیشتر به یکدیگر شبیه‌اند و خویشاوند هستند (۲۴).

الف-۵-۷- سیستم‌های میزبان آزمایشگاهی

مشکلات اولیه در تشخیص آزمایشگاهی و تعیین اتیولوژی متاپنوموویروس پرندگان عمدتاً ناشی از فقدان سیستم تکثیر آزمایشگاهی مناسب بود. طبیعت عفونی بیماری با استفاده از علائم بالینی پدیدار شده در جوجه بوقلمون‌های حساس قرار داده شده در تماس با پرندگان بیمار مشخص و شناسایی شد (۲۴).

تلقیح موکوس عفونی به درون کیسه زرده جنین بوقلمون و جوجه منجر به مرگ جنین بعد از ۴ یا ۵ پاساژ می‌شود اما ویروس تیترا خیلی پایین می‌دهد. همچنین، تلقیح در محیط کشت اندام نای^۱ جوجه یا بوقلمون (TOCs) منجر به توقف حرکت مژه^۲ می‌شود، اما باز هم ویروس با تیترا پایین تکثیر می‌کند. جدایه‌های خوگرفته به جنین بوقلمون و جوجه، سلول‌های پستانداران همچون سلول‌های VERO و BS-C-1 و MA104، اثر سیتوپاتیک^۳ مشخص برای تشکیل سینسیشوم و همراه با تیتراهای ویروسی نسبتاً بالا را نشان دادند. همچنین سلول توموری بلدرچین (QT-۳۵) برای تکثیر ویروس بکار رفته است (۱۹ و ۲۴). تحت تیپ‌های A و B را می‌توان در محیط کشت اندام نای جدا کرد (۲۰، ۲۴، ۴۹ و ۷۸) اما ویروس‌های تحت تیپ C فقط در محیط کشت سلول یا تخم‌های نطفه‌دار جدا می‌شوند (۱۹ و ۲۴).

¹. Tracheal organ culture

². Cillioistasis

³. Cytopathic effect